

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010183
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721010183.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2022, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného T. W., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/51/2021 zo dňa 22.11.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. W. **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/51/2021 zo dňa 22.11.2021, bol obž. T. W. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

aj napriek tomu, že dňa 05.11.2020 v meste Zvolen, osobne prevzal výzvu Okresného súdu vo Zvolene pod č. k. OT 105/2020 na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Trestným rozkazom Okresného súdu vo Zvolene č. k. OT 105/2020 zo dňa 05.11.2020, právoplatného a vykonateľného dňa 05.11.2020, pričom trest odňatia slobody mal nastúpiť do ÚVV a ÚVTOS v Banskej Bystrici, Komenského 7, najneskoršie v priebehu dňa 30.11.2020 v čase do 14:00 hod., túto výzvu však nerešpektoval a bez vážneho dôvodu výkon trestu nenastúpil.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Zvolen uložil podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 49 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Voči tomuto rozsudku podal včas ako osoba oprávnená podať odvolanie obžalovaný, v ktorom uviedol, že rozsudok je nespravodlivý a nezákonný, pretože súd prvého stupňa nezohľadnil existenciu viacerých vážnych skutkových okolností, ktoré majú podstatný vplyv na posúdenie trestnosti konania obžalovaného, ako aj na druh uloženého trestu a výmeru uloženého trestu. Závery súdu prvého stupňa uvedené v rozsudku vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu a že došlo k porušeniu základných zásad trestného konania. Obžalovaný poukázal na existenciu vážnych osobných dôvodov, ktoré ovplyvnili neskorší nástup obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ktorých existencia bola na hlavnom pojednávaní dostatočne preukázaná, ako aj na dĺžku časového úseku, ktorý uplynul od dátumu nariadeného nástupu do výkonu trestu odňatia slobody do momentu, kedy sa obžalovaný preukázateľne telefonicky prihlásil k nástupu do výkonu trestu (od nariadeného nástupu dňa 30.11.2020 do 07.12.2020 uplynulo len 7 dní, počas ktorých navyše obžalovaný už dňa 02.12.2020 žiadal príslušníka PZ o povolenie odkladu dátumu nástupu do výkonu trestu odňatia slobody a spoľahol sa, i keď nesprávne, že takáto žiadosť o odklad nástupu je dostatočná). Obžalovaný sa nástupu do výkonu trestu účelovo nevyhýbal, práve naopak, je preukázané, že vynaložil úsilie (i keď procesne

nesprávnym spôsobom), oznámiť existenciu závažných osobných dôvodov, ktoré mu v danom čase objektívne bránili nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody v súdom nariadený dátum a nastúpiť do výkonu trestu po pominutí týchto dôvodov. Počas konania nebola vyvrátená alebo spochybnená vôľa obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody nastúpiť a to čo najskôr po tom, ako pominú vážne dôvody, ktoré mu znemožňovali nástup do výkonu trestu v nariadený dátum. Práve existencia vážnych dôvodov brániacich v riadnom nástupe do výkonu trestu je jedným z obligatórných znakov skutkovej podstaty marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., to znamená v prípade, ak sa preukáže existencia takýchto vážnych dôvodov, ktoré osobe bránili v riadnom nástupe do výkonu trestu, nie sú splnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu a konanie obžalovaného teda nie je možné považovať za trestný čin. V priebehu trestného konania bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný vyvinul úsilie, i keď nesprávnym procesným spôsobom, smerujúce k požiadaniu o odklad k nástupu do výkonu trestu z vážnych rodinných dôvodov. Obžalovaný považuje trest vo výmere ako v rozsudku za neprimerane prísny a nespravodlivý. Odsúdenie na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov predstavuje neprimeraný zásah nielen do práv obžalovaného, ale najmä výrazne zasahuje do práv a chránených záujmov jeho rodiny, čo je v rozpore so základnou zásadou ukladania trestov podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. Teda v prípade, ak konanie obžalovaného je vôbec trestným činom, bolo pre naplnenie účelu trestného konania dostačujúce uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v nižšej výmere, ako trest uložený v napadnutom rozsudku, pretože podmienky na mimoriadne zníženie trestu sú v danom prípade podľa názoru obhajoby splnené, prípadne uložiť obžalovanému niektorý z alternatívnych trestov. Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vo veci sám rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodí spod obžaloby, eventuálne aby postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože podľa jeho názoru prvostupňový rozsudok je zákonný a správny.

Naproti tomu obhajca obžalovaného sa plne pridržiaval písomného odvolania a navrhol rozhodnúť v zmysle odvolacieho petitu v ňom uvedenom. Zdôraznil, že obžalovaný sa počas celého trestného stíhania snažil zaradiť do spoločnosti a to aj tým, že sa riadne stará o svoju rodinu, hoci nie je biologickým otcom dieťaťa, ktoré s družkou vychováva.

Samotný obžalovaný prítomný na verejnom zasadnutí uviedol, že mu je všetko ľúto, nevyhýbal sa nástupu do výkonu trestu, mal však vážne dôvody, prečo na výkon trestu včas nenastúpil. V ostatnom sa pridržiaval prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré všetky skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril jeho obrane, že sa snažil o odklad nástupu na výkon trestu. Svedok C. Z. poprel, že by ho obžalovaný kontaktoval a rovnako poprel aj to, že by bol kontaktovaný v tejto súvislosti prostredníctvom W. P., resp. prostredníctvom iných osôb. Bolo preukázané, že obžalovaný svedka Z. a kontaktoval až po uplynutí lehoty, ktorá mu súdom bola určená na nástup do výkonu trestu a keď už bol vydaný príkaz

na jeho dodanie do výkonu trestu. Je teda zrejmé, že obžalovaný neurobil do dňa, ktorý mu bol určený súdom na nástup do výkonu trestu, žiadne zákonné opatrenie na prípadný odklad výkonu trestu.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutom rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a nimi je jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný T. W. v kritickom období, za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustil činu tak, že aj napriek tomu, že dňa 05.11.2020 v meste Zvolen, osobne prevzal výzvu Okresného súdu vo Zvolene pod č. k. OT 105/2020 na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Trestným rozkazom Okresného súdu vo Zvolene č. k. OT 105/2020 zo dňa 05.11.2020, právoplatného a vykonateľného dňa 05.11.2020, pričom trest odňatia slobody mal nastúpiť do ÚVV a ÚVTOS v Banskej Bystrici, Komenského 7, najneskoršie v priebehu dňa 30.11.2020 v čase do 14:00 hod., túto výzvu však nerešpektoval a bez vážneho dôvodu výkon trestu nenastúpil.

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a správne mu uložil aj podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4, § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESĽP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K nosnej odvolacej námietke obžalovaného, že vyvinul úsilie, i keď nesprávnym procesným postupom, smerujúce k požiadaniu o odklad nástupu do výkonu trestu z vážnych rodinných dôvodov, krajský súd uvádza, že tak ako prvostupňový súd, tak aj odvolací súd konštatuje, že je zrejmé, že obžalovaný konal tak až po uplynutí lehoty, ktorá mu súdom bola určená na nástup do výkonu trestu a keď už bol vydaný príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu. Navyiac odvolací súd poukazuje na to, že výzvu na nástup do výkonu trestu prevzal obžalovaný dňa 05.11.2020 s tým, že do výkonu trestu mal nastúpiť do 30.11.2020. Je teda nepochybné, že na vybavenie si všetkých rodinných záležitostí mal obžalovaný dostatočný časový priestor, t. j. 25 dní.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obžalovaného za nedôvodné, preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol a odvolanie obžalovaného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.